

Muren

Muren, we vinden ze zo gewoon en overal om ons heen staan muren.

Muren beschermen ons, ze geven ons veiligheid.

Als je vroeger binnen de muren van een stad kwam was je veilig en aan de hoogte en sterkte van een muur kon je de welstand van een stad aflezen.

Muren kunnen ons ook het zicht ontnemen. We zien de ander niet meer staan waardoor we van elkaar kunnen vervreemden. Dit gebeurt als ze als scheidingswand dienen. We herinneren ons allemaal de muur die oost van west Berlijn scheidde en tegenwoordig bestaan de muren nog op de westelijke Jordaan oever, in China en ook de toekomstige president Trump denkt erover een muur te bouwen op grens van Mexico en Amerika.

Soms bouwen wij mensen ook muren, we bouwen ze dan om onszelf. We kunnen dit doen om verschillende redenen. Om te voorkomen dat we niet nog meer gekwetst of teleurgesteld worden. Dat we niet nog meer pijn hoeven te voelen. We kunnen het doen om op de been te blijven, om emoties buiten de deur te houden.

Het gevaar van het bouwen van zulke muren is zowel letterlijk als figuurlijk is dat we elkaar niet meer zien, elkaar niet meer in de ogen kunnen kijken. We niet meer open kunnen staan voor de ander. Het betekent ook dat we onszelf het zicht belemmeren, dat we voor onszelf ruimte inperken en we van anderen vervreemd raken. We sluiten ons dan als het ware op waardoor we niet meer of onvoldoende in staat zijn om als mens te groeien of tot elkaar te komen. En dat is jammer want elkaar ontmoeten, elkaar in de ogen durven kijken, elkaar tegemoet komen, samen de dialoog aangaan is van essentiële waarde om samen te blijven bouwen aan Gods Rijk.

Laten wij proberen om de muren die gemeenschapszin in de weg staan te slechten. Laten wij de muren die ongewild als scheidswand dienen proberen af te breken door met elkaar in gesprek gaan. Laten wij beletten dat er muren gebouwd worden die ons scheiden van hen die wij zien als vreemd en anders.

Laten wij in plaats van muren te bouwen, bruggen bouwen. Bruggen naar elkaar, zodat we over en weer kunnen gaan en we elkaar elke dag opnieuw de hand mogen en kunnen reiken.

Pastor Jacqueline Meupelenberg